Spojení harfových virtuosů ze tří světadílů Když o strunách, proč ne o harfách, ke všemu ze tří světadílů? **Catrin Finch** z Walesu, senegalský hráč na koru **Seckou Keita** a Kolumbijec **Edmar Castañeda** se potkávali na festivalech, dokonce si i s **Omarem Sosou** zajamovali, teprve na **Folkových prázdninách** se ale jejich harfy vůbec poprvé společně rozezní do nepochybně jedinečné krásy.

Do jak veliké, dopředu netušíme, víme jen, že všichni tři mistrovští hráči si tentokrát vystačí úplně sami, na společný pobyt v Náměšti, kde stráví několik dnů,
MARIA FACESITTING PUNISHMENT
pornmobile
se velmi těší a stejně tak na samostatné koncerty a setkání s návštěvníky i muzikanty.

Catrin Finch je původně interpretka klasické hudby a pro pověst velké a šikovné hvězdy si ji od mládí žádají také přední světová symfonická tělesa. Na keltskou harfu hrála pouze v mládí, nicméně pod bedlivým dozorem Elinor Bennett, nejrespektovanější velšské hráčky. Tradiční harfu na studiích vyměnila za moderní s pedály a drží se jí dodnes. Harfa je národní nástroj Walesu a stejně tak se tu udržuje tradice cerdd dant: zpívaná poezie za doprovodu harfy, přesněji *"craft of string music"* . Vytříbené umění se od 14. století v ničem nelišilo od praxe západoafrických griotů: velšští bardi opěvovali krále a šlechtu, v písních a poezii zaznamenávali jejich hrdinské činy i důležité historické události. Než o tři sta let později Robert ap Huw sesbíral a specifickým způsobem do not zanesl bardský repertoár, přenášel se pouze ústně a po paměti, což také známe od griotů. Tzv. Robert ap Huw manuscript je dodnes nejdůležitějším zdrojem středověké velšské hudby a zalistovala v něm i klasicky vzdělaná Catrin, předložila Keitovi a tím došlo k nádhernému průsečíku dvou bardských tradic a natočení nesmírně úspěšných a skvělých alb.

K bardům má sice joropo, hudba rančerů z kolumbijských plání Los Llanos, dost daleko, zapátráme-li ale v historii, zjistíme, že nenahraditelnou harfu *arpa llanera* , sem mimo jiné přivezli španělští minstrelové.

